

השועל, הדוב והאיכר

הונגריה 1885

היה היה פעם איש אני שהלך למרעה עם שתי הפרות שלו. בדרך, כשעבר ביער, שמע פתאום קולות וצעקות. מה זה יכול להיות? חשב האיש. הוא ניגש קרוב יותר וראה אז דוב גדול שמתווכח עם ארנבת קטנה.

"משהו כזה עוד לא ראיתי בימי חיי" אמר האיש וצחק כל כך שכמעט והתפוצץ מרוב צחוק.

"איך אתה מעז לצחוק ממני, אדם חצוף" קרא הדוב "אעניש אותך על כך. אוכל אותך יחד עם שתי הפרות שלך."

כעת האיש כבר הפסיק לצחוק והתחנן בפני הדוב שיניח לו, או לפחות, אם כבר זה הכרחי, שיאכל אותו רק בערב, כדי שיוכל עוד להביא אוכל למשפחתו.

"טוב, אני נותן לך זמן עד הערב, אבל אז אוכל אתך" אמר הדוב והלך לדרכו.

האיש המסכן עבד כל היום ובלי הפסקה חשב איך יוכל לפייס את הדוב. לקראת הצהריים עבר לידו שועל. הוא הרגיש שהאיש עצוב מאוד ושאל אותו לסיבה לכך. האיש סיפר לו שהדוב מתכונן לטרוף אותו.

"אם זה הכל" אמר השועל "אוכל לעזור לך בקלות. לא יקרה לך דבר, גם אתה וגם הפרות שלך ינצלו ועוד תישאר לך הפרווה של הדוב. אבל איך תשלם לי על העזרה?"

האיכר לא ידע מה לעשות, כי השועל דרש תשלום כבד, אך בלית ברירה הבטיח לתת לו תשע תרנגולות ותרנגול אחד. בלב כבד נתן לשועל את ההבטחה, כי לא ידע מאין ייקח את העופות.

אמר השועל "שמע אותי. כשיגיע הדוב בערב,

אסתתר בין השיחים ואשמיע קולות כמו שופרות של ציידים. הדוב ישאל מה זה ואתה אמור לו כי הציידים באו לצוד. הדוב ייבהל נורא ויבקש שתסתיר אותו. אמור לו להיכנס לשק זה ולשכב בשקט.

אז אצא מבין השיחים ואשאל מה יש בשק. אמור

שאלה בולי עץ. אני אעשה כאילו אינני מאמין לך
ואומר 'אם כך הכה בשק בגרזן שלך כאן, בקצה
הזה'. אתה תעשה כך והדוב ייהרג."
האיכר שמח על העצה שקיבל וכאשר הגיע הדוב
עשה כפי שאמר השועל. הדוב נפל בפח ונהרג
והאיכר שוחרר מהאיום.
"אמרת לי ששכך יהיה" אמר השועל "למד ממני,
אדם טיפש. על הכוח מתגברים רק על ידי סכל.
אבל עכשיו אני הולך הביתה. יש לי עניינים רבים
לסדר. מחר בבוקר אגיע לביתך ואקח את התרנגול
והתרנגולות שהבטחת. ושיהיו שמנות, אתה שומע!
אחרת עוד תצטער!" והשועל הלך לו.
האיכר שם את הדוב על מריצה, הוביל אותו
הביתה והכין לעצמו ארוחה טובה, ואחר כך הלך
לישון בשקט.
למחרת בבוקר, רק פתח את עיניו והשועל כבר
עמד לפני הבית.
"באתי לקחת את תשע התרנגולות ואת התרנגול.
פתח ותן לי אותם."
"רגע, רגע. תן לי קודם להתלבש" קרא האיכר. הוא

התלבש, אבל לא פתח את הדלת אלא נעמד
באמצע הבית והתחיל לנבוח בקול כמו כלב.
"מה אני שומע?" שאל השועל "זה כמו נביחת של
כלב."
"אכן, כלב, כלב צייד, ואפילו שניים. אינני יודע מאין
באו, אבל מצאתי אותם תחת המיטה שלי. הם
כנראה הרגישו בריח שלך ונובחים. אני רק בקושי
יכול להחזיר אותם."
"תחזיק אותם, תחזיק עד שאברח מכאן. אני מוותר
על התרנגולות. שמור אותן לעצמך!" צעק השועל,
וכשהאיכר פתח את דלת ביתו השועל היה כבר
מעבר לשבעה הרים.
ואכן, האיכר למד מהשועל שעל כוח מתגברים רק
על ידי הסכל. הוא התחיל עכשיו לצחוק, ואם לא
מת בינתיים, צוחק עד היום.